Söndagen efter Jul 28/12 2025
Samlande rubrik: Guds barn

Matt 18:1-5
Vem är störst i himmelriket?
1 Vid samma tillfälle kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?« 2 Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem 3och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni aldrig in i himmelriket. 4 De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. 5 Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig.

Evangelietexten inleds med orden: *Vid samma tillfälle*
Om du undrar vad som nyss hade hänt, så befinner sig Jesus i Kafarnaum, där tempelskattindrivare sökt upp Petrus. Jesus ställer en fråga till Petrus: Driver jordiska kungar in tull och skatt av sina barn? För den som vill se sammanhanget följer här händelsen som föregår dagens evangelium:
*Matt 17: 24-27 När de hade återvänt till Kafarnaum kom de som tog upp tempelskatten fram till Petrus och frågade: »Betalar inte er mästare någon tempelskatt?« – 25 »Jo«, svarade han. När Petrus var hemma igen frågade Jesus innan han hunnit säga något: »Vad tror du, Simon, av vilka kräver de jordiska kungarna tull och skatt, av sina söner eller av andra?« 26 Då Petrus svarade: »Av andra«, sade Jesus: »**<u>Sönerna</u> går alltså fria**. 27 Men för att ingen skall stöta sig på oss, så gå ner till sjön och kasta ut en krok och dra upp första fisk som nappar. Öppna gapet på den, så hittar du ett silvermynt. Ta det och lämna det för dig och mig.«*
Ordet ***söner*** är här ett nyckelord – det handlar om barnaskap, om tillhörighet. Dagens evangelietext är inte den som vanligtvis används vid barndop. Den texten har evangelisten Markus gett oss, lyder så här:

*Mark 10:13- 16 13 Folk kom till honom med barn för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem. 14 När Jesus såg det blev han förargad och sade: »Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. 15 Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike **som ett barn** kommer aldrig dit in.« 16*

Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem.

Evangelisten Johannes, han formulerar rätten att bli Guds barn, med ord om mottagande och ansvar.
Joh 1:12 ***Men*** *åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn*,

Johannes fortsätter beskrivningen av att födas på nytt i 3:e kapitlet:
Joh 3: 1-11 Bland fariseerna fanns en man som hette Nikodemos och var medlem av judarnas råd. 2 Han kom till Jesus en natt och sade: »Rabbi, ***vi vet*** *att det är från Gud du har kommit som lärare. Ingen kan göra sådana tecken som du utan att Gud är med honom.« 3 Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike.« 4 Nikodemos svarade: »Hur kan någon födas när han är gammal? Han kan väl inte komma in i moderlivet och födas en gång till?« 5 Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike. 6 Det som har fötts av kött är kött, och det som har fötts av ande är ande. 7 Var inte förvånad över att jag sade att ni* ***måste födas på nytt.*** *8 Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden.« 9 Nikodemos frågade: »Hur är detta möjligt?« 10 Jesus svarade: »Du skall vara lärare för Israel och förstår inte det! 11 Sannerligen, jag säger dig: det vi vet förkunnar vi, och* ***det vi har sett vittnar*** *vi om,* ***men ni tar inte emot vårt vittnesbörd.***
När Jesus talar om vittnesbörd syftar han på sådant som redan var känt: Blinda fick sin syn, lama gick, spetälska blev rena döda uppstod. Två mättnadsunder berättas: först fem tusen, senare fyra tusen – *vid skilda tillfällen,* med olika antal bröd. För Nikodemos blir detta smärtsamt tydligt. **Trots** allt som setts och hörts kvarstår motståndet. Judarnas råd vägrar dra slutsatsen att Jesus är Guds son.
Mycket historisk och textkritisk forskning bekräftar att evangelierna vilar på en solid grund. De är inte är godtyckliga efterhandskonstruktioner. För mej och dej gäller samma val som Nikodemus fick. Frågan blir personlig: tar jag emot Jesu försoningsgärning – eller avstår jag? För min del har jag valt att leva i den gemenskap Gud erbjuder.